

Estere Gudone

Bauskas Valsts ģimnāzija

9.b

Ināra Graudiņa

“Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā”

Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā

Labi saprotu, cik nozīmīga ir gan ģimenes, gan skolotāju loma bērna attīstībā no agras bērnības. Manī rada saviļņojumu sarkanbalti sarkanais karodziņš maza bērna rokā, kurš sēž tētim uz pleciem un skatās armijas parādi Latvijas dzimšanas dienā. Mani iedvesmo tūkstošiem iedegto svecīšu Lāčplēša dienā. Es, apgūstot tālāk savas valsts pagātni skolas mācību programmā, turpinu iesāktās tradīcijas. Šādi tiek ieaudzināta katra cilvēka atbildība nākamo paaudžu priekšā – pirmkārt jau zinot savas valsts vēsturi.

Manu un manas paaudzes nākotni nodrošina šis Satversmes VIII nodaļas 112. pantā iekļautais likums: “Ikvienam ir tiesības uz izglītību. Valsts nodrošina iespēju bez maksas iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību. Pamatizglītība ir obligāta.”¹

Domājot par nākamajām paaudzēm, saskatu arī savu lomu. Mācīties pēc labākās sirdsapziņas, veidot sevī atbildības un pilsoniskās līdzdalības jūtas. Uzdrošināties realizēt savas idejas - manuprāt, tā ir atbildība gan tagadnes, gan nākotnes priekšā. Vēlos saglabāt tīru vidi, labu veselību, cieņu pret citu paveikto darbu.

Rodas jautājums, vai šodienā ir iedomājama bez atgādinājumiem par vides pasliktināšanos? Iepērkoties sāku aizdomāties, cik daudz plastmasas esmu patērējusi tikai tam, lai pagatavotu vienas vakariņas. Satversmes ievadā teikts: “Ikviens rūpējas par sevi, saviem tuviniekiem un sabiedrības kopējo labumu, izturoties atbildīgi pret citiem, nākamajām paaudzēm, vidi un dabu.”²

Jau tiek sperti soļi labākas vides veidošanai, kā, piemēram, depozītu punktu ieviešana. Mana atbildība būtu savā rutīnā ieviest videi draudzīgākas darbības – izmantot daudzkārt lietojamus traukus, iegādāties pārtikas produktus auduma maisiņos. Varbūt spēšu ieviest jaunus risinājumus.

Nākamā paaudze būs arī mana ģimene. Saviem bērniem mācīšu atbildīgi izturēties pret mums uzticēto, vienmēr rūpēties par to, lai aiz sevis viss tiktu sakārtots. Arī veselības dēļ mums visiem vajadzētu atcerēties senču gudrības un izmantot tautas līdzekļus, iemācīties pazīt dažādus ārstniecības augus, lai nebūtu jālieto ķīmiski medikamenti, kas var tikt izmesti.

Es esmu tikai viens no astoņiem miljardiem cilvēku uz pasaules, bet tas nenozīmē, ka es nevaru mainīt to, kāda būs nākotnes pasaule. Centīšos savu dzīvi veidot tā, lai ne tikai es varētu lepoties ar savu valsti, bet arī valsts varētu lepoties ar mani.

¹ Likums “Latvijas Republikas Satversme”, izdevējs Satversmes Sapulce, pieņemts 15.02.1922.

² Turpat